

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 777/2020
10.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Драгана Аћимовића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Маринка Миличевића и АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Маринка Миличевића и АА, адвоката Милоша Стокића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 1011/19 од 06.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 70/20 од 03.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Маринка Миличевића и АА, адвоката Милоша Стокића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 1011/19 од 06.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 70/20 од 03.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 1011/19 од 06.12.2019. године окривљени АА и Маринко Миличевић оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, а окривљеном Маринку Миличевићу је утврђена казна затвора у трајању од 2 године и опозвана му је условна осуда изречена пресудом Основног суда у Старој Пазови К 775/12 од 12.02.2016. године којом му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и 11 месеци и иста је окривљеном Маринку Миличевићу узета као утврђена, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју се окривљеном Маринку Миличевићу урачунава и време проведено у притвору.

Истом пресудом окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка, чији ће износ бити утврђен посебним решењем, док је оштећеном досуђен имовинско правни захтев у износу од 6.517.715,00 динара и окривљени су солидарно обавезани да

оштећеном наведени новчани износ плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а за износ преко досуђеног до траженог износа од 7.200.000,00 динара, оштећени је упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 70/20 од 03.03.2020. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Старој Пазови и браниоца окривљених и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених Маринка Миличевића и АА, адвокат Милош Стокић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног Маринка Миличевића ослободи од оптужбе, а окривљеном АА изрекне блажу казну, као и да окривљенима почетак издржавања казне одложи.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Маринка Миличевића и АА, је неоснован.

Бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења захтева означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати. У том смислу, као незаконити доказ, бранилац означава записник о испитивању сведока ББ састављен дана 04.03.2014. године пред ОЈТ у Старој Пазови, будући да је испитивање наведеног сведока, према наводима захтева обављено супротно члану 300. став 1. и 6. ЗКП, с обзиром на то да јавни тужилац претходно није упутио позив браниоцу окривљеног ради присуствовања доказним радњама - испитивању наведеног сведока. Такође, као незаконит доказ бранилац истиче и препознавање лица извршено у ПС Стара Пазова дана 04.10.2013. године од стране сведока ББ, које препознавање је по ставу одбране, обављено супротно члану 90. и 100. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, по налажењу Врховног касационог суда, сходно одредби члана 300. став 6. ЗКП, уколико окривљени и бранилац нису уредно обавештени о предузимању доказне радње испитивање сведока од стране јавног тужиоца, без обзира на то да ли им је позив

упућен, испитивање сведока се у њиховом одсуству може предузети само по одобрењу судије за претходни поступак. Имајући у виду наведено, те да из списка предмета произилази да је сведок ББ пред ОЈТ у Старој Пазови, у својству сведока испитан дана 04.03.2014. године, по претходном одобрењу судије за претходни поступак Основног суда у Старој Пазови Кппр 47/14 од 24.02.2014. године, добијеном на основу образложеног захтева за испитивање именованог сведока ОЈТ у Старој Пазови Кти 1/13 од 18.02.2014. године, у складу са одредбом члана 300. став 6. ЗКП, то исказ наведеног сведока дат на записнику састављеном пред ОЈТ у Старој Пазови дана 04.03.2014. године под бројем Кти 1/13, представља законито прибављен доказ на коме се може заснивати судска одлука.

Ово поготово, имајући у виду да из списка предмета произилази да је сведок ББ, након испитивања обављеног пред ОЈТ у Старој Пазови дана 04.03.2014. године по претходном одобрењу судије за претходни поступак, испитан и на главном претресу дана 27.09.2016. године и ван главног претреса дана 16.05.2019. године пред Основним судом у Старој Пазови, када је изјавио да остаје при исказу датом дана 04.03.2014. године пред ОЈТ у Старој Пазови, као и да је приликом испитивања овог сведока на главном претресу и ван главног претреса, присуствовао и бранилац окривљених, адвокат Милош Стокић, чиме је обезбеђена контрадикторност, односно могућност окривљеном и браниоцу да постављају питања сведоку.

Поред тога, Врховни касациони суд као неосноване оцењује и наводе захтева којима се оспорава законитост радње препознавања извршене у просторијама ПС Стара Пазова од стране сведока ББ дана 04.10.2013. године, а како је ова повреда поступка, на идентичан начин, истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 5. став 2. другостепене пресуде, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

С тога, по налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац окривљених, указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима поднетог захтева бранилац окривљеног указује да у образложењу побијаних пресуда „...нису дати ваљани разлози о одлучним чињеницама ...“, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање ових навода, није упуштао.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених нумерише и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, наведену повреду бранилац образлаже паушалним наводима „да је на утврђено чињенично стање погрешно примењен

закон“, не истичући у чему се иста одређено састоји, због чега се Врховни касациони суд, ни у разматрање ове повреде, сходно члану 484. ЗКП, није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић